

pisarni. — Tudi kmetijska družba česka je kar nagloma bila unidan razpuščena, njena pisarnica zapečatena in njeno premoženje v varstvo vladno vzeto. In zakaj spet to? Zato, ker je družba kmetijska zahtevala, naj to, kar česka dežela pošlje v dunajsko razstavo, ondi ostane skupaj na svojem mestu, ne pa, da bi se potaknilo v več prostorij. V seji družbe kmetijske je njen predsednik knez Karol Schwarzenberg vladnemu zastopniku g. Addi kar naravnost rekel, da „česko kraljestvo ne bode služilo v kinčanje Cislajtanijske in Čehi na razstavi ne bodo pokrivali nagote nemških avstrijskih dežel“. V tem smislu sta govorila tudi grof Harrach in dr. Trojan, rekši, da, „ko bi imela česka dežela na razstavi svoj poseben prostor, videlo bi se še le, kako beraška je druga Cislajtanijska“. Na te govore je bil ces. komisar Adda tako iz sebe, da je pri tej priči zapustil zbor. In nasledek tega je razpust narodne družbe kmetijske, ki je 105 let delala na korist in povzdigo kmetijstva, na katero pa so zdaj nemčurski ustavoverci sum valili, da je glavno gnezdo nasprotovanja vladi pri volitvah! — Tako se godí zdaj Čehom, katerim general Koller neki tudi s tem žuga, da jim prepové izdavanje časnikov. Česki narod pa mirno trpi vse in ne prestopa nikjer postavnih mej, da bi si kjer koli s silo pomagal, za trdno pričakajoč, da vse trpi — le en čas!

Hrvaško. Iz Zagreba. — Še zmirom niso razpisane volitve za deželni zbor, pa tudi ne vé se, kedaj se začne zbor. Eni pravijo, da konec maja meseca, drugi da v prvi polovici junija meseca. To je gotovo, da se tudi o tej zadevi zakon pod klop meče in da Magjaroni delajo, kar jim je drago, kajti ako bi veljal zakon naš, prav zadnji čas bi bil, da bi se bil deželni zbor začel 19. dne tega meseca (aprila). Gotovo je, da Rauch, ban strašanskega spomina, spet agituje za volitve. Al on ne bode Magjaronom na noge pomagal, kateri v prihodnjih volitvah tem bolj gotovo padejo, ker se je grof Lad. Pejačević, mož velike veljave, odpovedal magjaronski stranki, kateri je dosihmal voditelj bil.

— Nadškof zagrebški g. Mihalović se je iz Pešta, kjer je dalje bival, in iz Dunaja vrnil spet v Zagreb nazaj. Po takem so ovržene vse govorice, da popusti škofijo zagrebško.

— Skrejšovski in Oliva, znana česka rodoljuba, sta, kakor „Obzor“ piše, kupila od zagrebškega kapitola rudnik na premog poleg Varaždinskih toplic. S tem se bode ondašnjim okoličanom odprl bogat zaslužek. Nemčurski in magjaronski časniki pa so njunemu potovanju iz Prage v Zagreb podtaknili vsakojake politične nakane, segajoče celó tako daleč, da Čehi in Hrvati združeni kličejo Košuta nazaj.

— V okolici Varaždinski mrje mnogo ljudi na kmetih. „Pučki Prij.“ piše, da bolnik dobí po telesu neki osip, ki kmalu postane višnjeve. Svet misli, da je bolezen kužna, drugi pa menijo, da bolezen izhaja od povžite pokvarjene koruze.

Iz vnanjih držav. — Še ni do dobrega dognano, ali ne bo boja med Angleži in Amerikanci. — Francoska republika se vtrjuje, al ves francoski narod misli na to, kako bi se maščeval nad Nemci za škodo in sramoto v zadnjem boji. To dobro vé Bismark, zato išče zaveznikov; Talijane si je menda že pridobil. — Španjolskemu kralju gré slabo; Španjolci bi si po izgledu Francozev tudi radi osnovali republiko. — Bolni Turčiji prizadevajo mnogo skrbí nezadovoljni podložniki v Albaniji, Ercegovini, Bosni in Bugarski, še več pa junaški Črnogorci in Srbi, ki želijo vdariti se z okrutnim Turčinom. — Rus z mirno dušo zbira svojo veliko

moč, pregleduje bližnje trdnjave, predeluje Sevastopol v trgovsko mesto in pripravlja Nikolajev za luko črnomorskih svojih vojnih ladij. Poleg tega dela tudi na to, da zaceli svojo največo rano, to je, da si sprijazni Poljake. — Nemško cesarstvo se vredjuje kar koli le more; al katoliško duhovstvo Prusiji nasprotuje, ki mu je vzela mnogo pravic. — V Avstriji pa še dolgo ne bo pri kraji duševni boj med centralizmom in federalizmom. Tako je po vsem svetu vse tako nastavljeno, da skor nikjer ni mir zagotovljen.

Novi udje Matični

sprejeti pri XXIV. odborovi skupščini

2. marcija 1872. leta.

Za 1868., 1869., 1870. 1871. in 1872. leto:

Gospod Korošic Davorin, župnik v Banjaloki.

Za 1870., 1871. in 1872. leto:

„ Majnik Miha v Črnemvrhu.

Za 1871. in 1872. leto:

„ Kos France, šestošolec v Ljubljani.

„ Koželj Anton, modroslovec v Bukrezu.

„ Košmelj Janez, kaplan v Radolici.

„ Huth Karol Ljudevit, c. k. vojni kaplan v Gradcu.

„ Tomšič Ljudevit, učitelj na doljnegradskih učionah v Zagrebu.

„ Leban France, kaplan v Biljah.

Za 1871. leto:

„ Knez Jakob, sedmošolec v Celji.

„ Mencinger Ivan, posestnik na Zgoši.

„ Strnad Anton, kmet pri Novemštitu.

„ Anžur Anton, župnik pri sv. Juriji.

„ Kunstelj France, kaplan v Šmarji.

Bukvarnica slovenska v Idriji.

Bukvarnica gospodarska v Krški vasi.

Gospod Kornfeld Edm., kaplan v Ptuj.

„ Plavec Anton, trgovec v Kamniku.

„ Adležič Jurij, učitelj v Kamniku.

„ Levec Janez, trgovec in posestnik v Kamniku.

„ Vizijak Anton, učitelj mestnih šol v Ljubljani.

„ Pirnat Štefan, učitelj v Banjaloki.

„ Arhar France, beneficijant v Voglah.

„ Vrančič Ignacij, kaplan v Čemšeniku.

Za 1872. leto:

„ Jesih Anton, bilježn. pisatelj v Ormužu.

„ Marešič France, kaplan pri sv. Duhu.

„ Treitz Anton, zdravnik v Kočevji.

„ Nekerman France, c. k. uradnik v Kočevji.

„ Projič Janez, kaplan v Fari pri Kostelu.

Žitna cena

v Ljubljani 30. marca 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 30. — banaške 6 fl. 90. — turšice 4 fl. 20. — soršice 5 fl. 20. — rži 4 fl. 20. — ječmena 3 fl. 20. — prosa 3 fl. 50. — ajde 3 fl. 80. — ovsa 2 fl. —. — Krompir 2 fl. 40.

Kursi na Dunaji 2. aprila.

5% metaliki 64 fl. 75 kr.

Ažijo srebra 108 fl. — kr.

Narodno posojilo 70 fl. 50 kr.

Napoleondori 8 fl. 81 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 30. marca 1872: 81. 90. 62. 46. 13.

Prihodnje srečkanje v Trstu 13. aprila.